

tilrettelæggelse og afvikling af konfliktråd i praksis afklares af den lokale konfliktråds koordinator i politikredsene, jf. pkt. 3.2 nedenfor, og af mægleren i det enkelte konfliktråd. Desuden vil Rigspolitiet som central myndighed i konfliktrådsordningen, jf. pkt. 3.2 nedenfor, i det omfang der er behov for det, kunne udarbejde vejledninger, retningslinjer mv. på området.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2-3.7 nedenfor vedrørende den nærmere udformning af en permanent landsdækkende ordning med konfliktråd i straffesager.

I overensstemmelse med udvalgets anbefalinger (betænkningen side 144) foreslås det endvidere, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at konfliktråd kan anvendes i andre sager end straffesager, hvis der f.eks. ud fra erfaringerne med en permanent konfliktrådsordning findes at være grundlag for at udvide ordningen til også at gælde andre »konfliktsituationer« end strafbare forhold, jf. lovforslagets § 6, 2. pkt., og bemærkninger hertil.

3.2. Organisering

3.2.1. Udvalget har overvejet, hvordan konfliktrådene mest hensigtsmæssigt bør organiseres lokalt. Udvalget har peget på, at det næsten uden undtagelse vil være politiet, der først får kendskab til de sager, som kan være egnede til konfliktrådsbehandling, og som tidligt i forløbet har kontakt med både gerningsmanden og forurettede. Eftersom konfliktrådene behandler sager om strafbare forhold, vil det således efter udvalgets opfattelse være naturligt, at organiseringen af konfliktrådene fortsat tager udgangspunkt i politikredsene.

Udvalget anbefaler en ordning, hvor visitationen af sager til konfliktråd foregår i to led i politiets regi. Den indledende, overordnede visitation, hvor de typer af sager, som er umiddelbart uegnede, sorteres fra, anbefales varetaget af den enkelte politibetjent, der behandler den pågældende sag. Ved den efterfølgende, mere finmaskede visitation, som bør varetages af en instans samlet for hele politikredsen, skal det nærmere vurderes, om den enkelte sag konkret er egnet til behandling i konfliktråd.

Det er udvalgets opfattelse, at en sådan ordning vil bidrage til, at så mange sager som muligt behandles i konfliktråd, og at risikoen for, at visitation af sager til konfliktråd nedprioriteres i den løbende sagsbehandling i politikredsen, mindskes. En sådan toleddet visitationsordning, hvor den egentlige visitation til konfliktråd foretages uafhængigt af straffesagens behandling ved politiet, vil også bidrage til at understrege, at konfliktrådsbehandling ikke indgår i den strafferetlige

forfølgning af det pågældende forhold, men er et supplement til politiets, anklagemyndighedens og i sidste ende domstolenes behandling af straffesagen, jf. herom i øvrigt pkt. 3.7 nedenfor.

Udvalget anbefaler, at ordningen udformes således, at der i hver politikreds ansættes/udpeges en person med ansvar for den endelige visitation af sagerne til konfliktråd og med ansvar for sagernes fordeling til de enkelte mæglere, og at denne person fysisk har sin arbejdsplads på en politistation i den pågældende politikreds. Denne person kan f.eks. være uddannet socialrådgiver, men opgaven kan også varetages af personer med en anden professionel baggrund eller af en af de lokale mæglere (en lokal koordinator).

Efter udvalgets opfattelse bør andre offentlige myndigheder end politiet, herunder f.eks. de sociale myndigheder, få mulighed for at henvende sig med en konkret sag til den lokale koordinator i politikredsen, der foretager den endelige visitation af sagerne, med henblik på at få sagen behandlet i konfliktråd.

Udvalgets anbefaler endvidere, at der udpeges et antal lokale mæglere, der er tilknyttet de enkelte politikredse, til at varetage mæglingen i konfliktråd i de enkelte sager, jf. i øvrigt pkt. 3.3 nedenfor.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 79-83.

3.2.2. Det er efter udvalgets opfattelse væsentligt, at ordningen med konfliktråd bl.a. med henblik på at sikre en hensigtsmæssig og effektiv varetagelse af en række administrative og praktiske spørgsmål er forankret centralt i en myndighed med det overordnede ansvar for konfliktrådene.

Den centrale myndighed bør varetage opgaver som uddannelse, efteruddannelse og udpegning af lokale koordinatore og mæglere til konfliktrådene. Endvidere bør den centrale myndighed bl.a. have ansvaret for at udarbejde overordnede retningslinjer til politikredsene og konfliktrådene og for den overordnede (herunder økonomiske) administration af ordningen.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at det med henblik på at sikre, at en permanent og landsdækkende ordning bliver vellykket, er væsentligt med en løbende evaluering af ordningen. Ansvaret for at indhente tilbagemeldinger fra politikredsene mv. og for at evaluere ordningen hører efter udvalgets opfattelse naturligt hjemme i den centrale myndighed.

Den centrale myndighed bør også have ansvaret for i fornødent omfang at udarbejde og distribuere informationsmateriale om konfliktrådene med henblik på at øge såvel befolkningens som de involverede myndigheders kendskab til konfliktråd.

Da konfliktrådene efter udvalgets opfattelse bør forankres i de enkelte politikredse, finder udvalget, at